

Obeční noviny



Vydává nepravidelně Obecní úřad Dobříš

21.12.95



Vánoční zamyšlení

Každý z nás prožívá vánoce podobně se všemi zvyklostmi, tradicemi, které každoročně dodržujeme od počátku našeho letopočtu. Tak i ty letošní se nebudou od dřívějších pravděpodobně lišit.

Malé děti si přejí a píší Ježíškovi o vysněný krásný dárek, maminky, tatínkové, babičky, a dědečkové se snaží jim přání vyplnit. Rodiče se radí mezi sebou, zda na štědrý večer budou připravovat vánočního kapra, netradiční vinné klobásy či vepřový řízek, ale dvakrát obalovaný, jak jsem slýchal od dobré kuchařky paní Boženy Budské.

A potom přijde ten krásný večer, ustane předvánoční shon, pohasnou v domácnostech vícesvátové žárovky a v sousedních oknech barevně zazáří svíčky na vánočním stromečku. V zápětí zazáří očka malých capartů od radosti z obdržených dárků, ale i oči rodičů, kteří mají hřejivý pocit z radosti svých dětí.

Srdce nás všech budou otevřená, se vší upřímností si budeme přát jen to nejlepší. Vše bude dobré tak tedy co si můžeme ještě přát? Přece jenom něco. Nezapomeňte na ty lidi v Dobříni, kteří jsou dlouhodobě nemocní, kteří již nemají rodiny a jsou osamělí a nemohou si dopřát a těšit se z vánoc jako my. Nezapomeňme na své maminky a tatínky, a pozvěme je ke štědrovečerní večeři. Věřte, že oni nás potřebují a my potřebujeme je.

Ing. E.Filippi



Vážení spoluobčané,
s přicházejícími vánočními
svátky vám svým jménem
a jménem obecního
zastupitelstva obce Dobříň
přeji klidné a nerušené
prožití těchto svátků, pevné
zdraví, lásku, porozumění
a šťastný nový rok 1996.
Váš starosta obce.

Popis obory "JEZERA"

Obora patřila od jejího
založení ku panství
Dolno-Beřkovickém
a rozprostírala se na území
tří katastrů Bechlínského,
Předonínského a Dobříňského.
Původním majitelem byl kníže
Josef Lobkowic ...a další se
dozvíte v příštím vydání
obecních novin. Získali jsme
od Ing. arch. Antošové velmi
cenný historický materiál, se
kterým se s vámi chceme
rozdělit. Dozvíte se
o adjunktovi Kadrnožkovi,
o hájence, o bráně Dobříňské,
a jiné zajímavosti, které se
do tohoto čísla nevešly. Pro
radost všem a myslivcům
dobříňským otiskujeme poutavé
myslivecké vyprávění z obory
"Jezera".
Příběh je přepsán do
srozumitelné češtiny.

M. Kvintus

Srnec MAKŠ.

Při koupi obory Jezerské,
vypráví Bedřich Kabriel, jsme
převzali dvě srny o které jsme
však záhy málem přišli. Stalo
se to díky nedbalosti
některých předonínských
občanů, kteří snad naschvál
nezavírali vrata na dobříňské
straně. Vrata byla sice
porouchána, ale při troše
úsilí se dala zavřít. Jedna ze
srn, která se dostala na
svobodu, se často vracela
k oplocení obory, ale to již
nebyla sama, ale se dvěma

krásnými srnčátky. Jako by
tušila, že za plotem je
bezpečí a chtěla se tam
dostat. Mnohokrát hajný nechal
úmyslně otevřenou bránu na
noc, ale marně, až jednou nás
napadlo udělat v plotě
nenápadnou díru a to zabralo.
Srna vlezla s malými srnčátky
do obory. Měli jsme za to, že
dvě krásná malá srnčátka jsou
mladé srny a tak jsme se
rozhodli opatřit k nim srnce
z jiného chovu. Za 200 Kč jsme
koupili srnce od zchudlého
pana řídícího Čtvrtečka ze
Stětí. Srnec stál původně 150
Kč, ale dali jsme na ostatní
výlohy 50 Kč navíc, protože
srnec byl ochočený a to jsme
chtěli ocenit. Srnec byl autem
dopraven do obory a hned jsme
ho začali přikrmovat ovsem
a suchou pící, to proto aby
zesílel. V noci pak přicházel
na zápraží domu a stál tam
celé noci. Někdy žebрал
u plotu o nějaký pamlsek.
Na jaře k našemu zděšení jsme
zjistili, že z mladých srnčat
nejdou srny, ale pořádní
srnci. Naše stádo tedy čítalo
jednu starou srnu dva mladé
srnce a srnce Makse. Dva mladí
srnci se po čase úplně
oddělili od stádečka, toulali
se spolu po oboře a neustále
se rvali. Nejvíce spolu pak
s naším překvapeným srncem
Makšem, na kterého stále
útočili tak dlouho, až mu ve
stehně přerazili nohu. Zcela
mu ji roztříštili. Za pomoci
hajného, šoféra a dvou žen byl
dopraven do stáje v myslivně,
kde byl povalen na zem. Bylo
nutné nohu znehybnit. Použili
jsme k tomu dvou destiček
a koudel, stehno bylo celé
obaleno a nakonec zafačováno..
Nějaký čas bydlel Maks ve
stáji než se natolik zotavil,
aby se mohl procházet v předem
připravené oboře s ovsem,
žitem a různými křovisky. To
se Maksovi moc líbilo.
Obcházel kolem plotu

a okusoval různá křoviska tak, že se brzy zotavil a běhal jako jiskra. Noha mu dobře srostla a trochu mu otrnulo. Začal být zlý, protože přišla jeho doba říje.

Obával jsem se dalších potíží se třemi srnci pohromadě a tak bylo nutné ty dva mladé odstřelit. Chtěl jsem si nechat jen Makse, protože byl z jiného chovu. Odstřel byl naplánován a přenechal jsem jej svému dobrému příteli Judr.Lad. Andráskovi, vrchnímu komisaři z Roudnice. Ten také jednoho srnce odstřelil.

Druhý srnec byl filuta a velmi ostražitý. Nebylo jej možno vyčíhat. V červenci jsem zjistil, že stará srna je opět nakrytá a, že se k ní mladý srnec přidal spolu s naším Maksíkem, který byl již propuštěn z ohrady. Nechal jsem je tedy všechny pohromadě až do jara. V tu dobu musel náš hajný narukovat do Terezína na tři týdny vojenského cvičení a musel jej zastoupit v hlídání obory jeho švagr Vlastík Vocásek z Kostomlat, který znal situaci v oboře tak dobře jako náš hajný. Mladý srnec s Maksem se rvali jako psi. Maks, který se lidí nebál si začal na nás dovolovat. Musel jsem si vzít klacek, když jsem se chtěl k němu přiblížit. Vydal jsem proto příkaz aby žádný zvláště pak ženy a děti do obory nechodily jediné s doprovodem hajného.

Zanedlouho se sekalo na poli u obory žito. Jel jsem s šoférem napřed směrem k domovu a za námi zůstala ještě jedna dělnice p. Šárová. Přes můj zákaz a upozornění panského hajného Piksy a lesního dělníka, který má chatu pod Belským lesem, vlezla do obory pro klestí. Při sběru dřeva byla Maksem napadena, rohem na lýtku a na ruce v ohybu. Byla si s tím

sama vina protože zahodila otep klestí a dala se na útěk. Stačilo kdyby vzala do ruky klacek a praštila jej, on by určitě utekl. Místo toho jej čapla za rohy a ječela na Piksu o pomoc. Srnec ji tak vlácel po cestě až k myslivně kde jej hajný Piksa klackem zahnal do lesa. Šárovou pak odvedl do myslivny a ošetřil. Domů šla pak raději přední branou, kam se srnec dostat nemohl.

Dobře, že se ji nic nestalo, ale byl to od ní velký nerozum tak stará žena a nedbala mého varování. Ocenili jsme však všichni její dovednost a sílu s jakou chytla srnce za rohy. Snad proto ji tak mnoho neublížil.

Maks byl od té doby velmi divoký. Báł jsem se aby neprovedl něco hajné nebo dětem hajného, rozhodl jsem se jej odstřelit. Co s ním? Stejně stará srna byla nakryta mladým srncem protože Makse k sobě vůbec nepustila. Maks byl však tak zdivočelý, že trvalo několik dní než jsme zjistili kde je. Stačilo zvednout pušku a byl skokem v houští. Ze všech stran na něj cíhali, náš soused pan Jar. Toms, hajný Piksa a šofér Matouš a ne a ne jej dostat. Až se to podařilo brzy ráno šoferovi dne 14.července toho roku. K našemu překvapení srnec vážil pouze 12 kg. Byl prodán panu Grolmusovi za 96 Kč. O vnitřnosti zvané pajšl se podělil šofér s hajným a parůžky a nožky jsem si ponechal sám. Parůžky - trofej mi upravil p. Dr. András a pověsil jsem si je na stěnu v myslivně, kde jsem napsal kdo a kdy jej odstřelil. Z nožek jsme si udělali věšáčky do pokoje v myslivně. Parůžky prvního srnce byly darovány doktorovi Andrásovi.

K dnešnímu dni máme v oboře 3 kusy srnčího. Je to

stará srna se srnčetem a mladý srnec. Uvažuji koupit ještě muflony, ale přestože jsem je všemožně shaněl nejsou ke koupi, nedají se prý odchytit jsou moc divocí. Poradili mi koupit tři kusy dančího, snáze je prý koupím.

Rád bych měl v oboře návštěvníky a okrasu obory.
V Bechlíně dne 15.7.1934.

Bedřich Kabriel.

Začala topná sezóna.

- upozorňujeme všechny občany, kteří topí elektrinou, aby si nezapoměli kontrolovat denní spotřebu. Mnozí z nás to nedělají a dokonce neumí topení zapnout a vypnout. To se projeví ve zvýšené spotřebě.

- upozorňujeme všechny občany, kteří topí uhlím aby si kontrolovali barvu kouře z komína. Zaškrcené topeniště s původním komínem 15 cm na ústředním vytápění způsobuje jedovatý kouř v barvě žlutošedé a při inverzi "teče" po střeše do ulic a ten dýcháme. Kotel by měl topit naplno, aby dokonale spaloval a průměr komínu pro kotle ústředního topení by neměl mít méně než 20 cm.

Nová koncepce čištění odpadních vod v Dobříně.

Z okresního úřadu jsme dostali další nabídku jak řešit odkanalizování naší obce. Je to v pořadí již čtvrté řešení po revoluci.

- b1) Kanalizace měla být jednodílná s čistírnou u Labe.
- 2) Další koncepci stanovil referát životního prostředí na čištění odpadů pomocí rákosové čistírny odpadních vod u Labe.
- 3) Třetí způsob, který byl

jediný dotažen do územního rozhodnutí je kanalizace oddílná s čistírnou u Labe.

4) Současný návrh referátu je takový, že Roudnice bude stavět velkou čistírnu ve Vědomicích do, které bude

přivaděč přivádět odpadní vodu pod Labem z Roudnice. Na tento přivaděč bychom se měli napojit tlakovou přípojkou z Dobříně na Bezděkov. Je to přečerpání odpadních vod z jímky podtlakem do koncové šachty na Bezděkově. V obci by zůstala kanalizace samospádová do jímky dle bodu 3. Čistírna u Labe by byla zrušena.

Budeme všichni telefonovat?

Jednáme s SPT TELECOM v Litoměřicích o možnosti umístění telefonní ústředny přímo do obce Dobřín. Dle posledního jednání nám oznámil SPT TELECOM, že stávající kabelový přívod je dostatečný a není nutné stavět v Dobříně ústřednu. Nová ústředna bude stát na Bezděkově poblíže fotbalového hřiště. M.K.

Oslavy u sousedů.

V sousední obci Račice si v létě tohoto roku připomínali 750 let od první písemné památky na obec Račice. Račice původním názvem Radežicz, Malých a Velkých. Jedna z verzí původního názvu, která se ústně dochovala je Radčice, ves lidí Radkových. Lidé z Malovísky jak je ještě uvedeno ve starých mapách se odstěhovali kvůli záplavám "rači-dál" od Labe a založili Račice a Hněvice.

Několik občanů z Račic

p. Fidler a naopak v Račicích najdete spoustu Dobříňáků jako například pana K. Zankera. Obec Račice má 121 domů a asi 350 obyvatel.

M.K.

Jak jsme zlobili, když jsme byli malí....

*Moto: Mládí je božská nemoc,
z níž se každý den trochu
uzdravujeme.....*

65 let - pocházím z Kyškovic, tenkrát se tancovalo u Víchů kam chodili také Dobříňáci - ti se tam ale jen rvali. (jako např. Pepa C.) Lobkowizké vinice mezi Kyškovicemi a Brzánkami nás dobře znali.....

Jednou jako parta asi osmi kluků jsme šli do zahrady na jablka, byl tam hlídač a seděl v boudě. Co s ním? Jak se ho zbavit. Rozdělili jsme se na dvě party každá z jedné strany a boudu jsme i s hlídačem převrhli na dveře aby na nás nemohl.

Toho času byl v Kyškovicích hajný Štauf, Huháček a Ečer. Hlíдали, aby se nechodilo do lesa snad aby jsme neplašili zvěř nebo nelámali malé stromky. Jenže myprávě to se nám líbilo. Při jedné hře v lese nás tito strážci obličili a já s Jardou Černým jsme se probojovali s oštěpy a luky. Nakonec nás také vypátrali, ale jen díky tomu, že nás ostatní prozradili.

89 let - Zakázané ovoce nejlépe chutná. Byla jsem s děvčaty chycená na stromě s jablky. Pojď dolů řval hlídač - nepůjdu ... a mě se chce čůrat... pojď dolů na to hlídač, a já vás asi počůrám ... pozdě hlídač se musel jít převléci.

32 let - zjistili jsme, že jablko napíchnuté na klacek letí rychleji než když jej hodím rukou - jen to okno - čistý průstřel.

- potkám v Roudnici na nádraží kámoše, je celý vod bláta (mašinfír na dráze) říkám "Čoveče co si dělal?", ale testujeme vlaky na trati Hněvice - Roudnice na novou rychlost 140km/h a za Zálužím vidím na kolejích sedí Jakeš. Ptám se kolegy "Mám ho přejet?" On na to "No jasně", a tak jsem to udělal. "No a proč seš vod bláta? No von mi utek do pole."

Jede Vasil na lodi proti proudu (Labe) a jeho žena vesluje. Na břehu vidí Kolju jak sedí u chalupy, pije a jeho žena seká obilí a křičí: "Co děláš Koljo?" a on odpoví: "Sklízím obilí, a co ty?" Vasil povídá: "Ale vezu ženu do porodnice".

39 let - tehdy jsme se koupali v Labi, bylo o něco čistší. Každý z nás dovedl vylést na postrk, (tlačný remorkér) a z boční části jsme pak skákali zpátky do vody a opět lezli nahoru. Často po nás šífáci stříleli vzduchovkou, nebo natřeli barvou bok lodí. Dalo se i chytit za kotvu, ločku nebo lano, ale to bylo o hubu. Lano bylo často roztřepáno jako ježek a rozřezalo nám ruce. S Cangrem a Janovákem a dalšími výtečníky jsme šlohlí na jedné lodi konopné lano. Nutně jsme je potřebovali na výrobu houpačky pod hájem. Ta byla co? Prkna na podlahu pod houpačku byla z místní pily. Z houpačky jsme pak skákali do vody řadu let. Šipky, placáka, paňáka. Oblíbený fór byl svézt druhého na druhé straně držátka. On byl v hadrech a my v plavkách. No a ten v plavkách se pak nad vodou pustil. Ten druhý chca

nechca letěl za ním.... Tarzan se dokázal držet za lano jednou rukou.

42 let - Labe, ložky, stany, čundrování na druhý straně, táboráky, holky.... co ti budu povídat.

17 let - Naše dobrá zábava - praky, šišky, žaludy a válka na pískovně. Většinou se přihnal nečekaný nepřítel, ochranky štěrkopískovny.

37 let - Bitva o vodárnu. - cože se tam přibýlo u toho háje na kopečku - domeček.... Pravidla boje byla rychle dohodnuta. Jedna parta s klacky a na nich kulička nebo koule z hlíny "masnice" dobývala po úpatí hrad, ostatní se štíty bránili své sídlo. Kdo vyhrál nepamatuji, ale ještě dlouho byla vodárna jak beruška tisícičetná - samá kulička na nové fasádě. Byl tam i nový plot, ale ten podlehl po několika nájezdech útočníků. Měli tam postavit opevnění ze zašpičatělých kůlů, ty by určitě nikdo nezdolal. Po betonu z vodárny jsme v zimě jezdili na bobech.

39 let - "Soudruhu profesore" jsme museli některé učitele oslovovat. Psal se rok 1977. Jenže starý profesor špatně viděl a ještě hůře slyšel a tak jsme mu jako na důkaz hrdinství říkali né soudruhu profesore, ale same kompresore. On se divil proč se celá třída směje a neustále nás okřikoval: "Buďte tiše."

36 let - Vedle vily byla dřevona, kde něco vyráběli ze dřeva. Podnik tvořila jedna hlavní výrobní hala a za ní byly narovnané štosy dřeva. U vchodu byl malý dřevěný

domek, kde hlídal pan Novotný a pes Haryk. Haryk byl vlčák na vodítku, které bylo upevněno na struně a tak mohl Haryk lehce běhat po dvoře. Jak se dostat do haly? Byly tam kovové hřebíky ne kulaté, ale s křídélky a ty jsme zasazovali do šípů. Jak oblbnout oba hlídače. Jeden dráždil Haryka u plotu a druhý zdržoval pana Novotného a třetí vlezl podávacím oknem pro dřevo a přinesl potřebné hřebíky.

38 let - Mezi kanály u vily a pod tratí se rozhořela bitva mezi kluky s pistolemi na kamínky. Byly to důmyslně vyrobené pistole, které měly letecké gumičky nebo obyčejné zavařovačky s kůží, a vzadu byl kolíček na prádlo. Bitva trvala několik dní střídavě prohrával ten či druhý kanál. Malér byl vnucen třetí osobou - mámou od jednoho prcka, který se tam připletl a dostal korálkem pod voko a měl tam pořádný jelito.

67 let - za německé okupace jsem přikreslil Háchovi kníry a patku, vypadal jako Hitler. Obrázek jsem ztratil na ulici. Nějaký dobrák jej donesl do školy.... Ředitel mi řekl, jestli nechceš aby se táta dostal do koncentráku tak to nedělej. Jako kluci jsme vyhlíželi kdy poplavou vory. Plavali jsme k ním, vylezli na ně a ten poslední kilometr jsme s nimi jeli. Na voru bylo ohniště, velká vesla. Vory plavaly na pilu kde je plovací pila nejdříve nařezala na 6 a 4 metry a odtud kanálem pomocí dopravníku se dostaly klády na břeh na pilu. Vory byly k sobě svázaný mladými smrčky - houžve. Můj spolužák chtěl vory podplavat. To kluci dělali, jenže se zamotal pod vorem a utopil se. Vzpomínám

na jednoho velkého voraře z Dobříňe - z Labské ulice pana Hanzlíka- nosil dlouhou fajfku.

39 let - S Hajčusem jsme se rádi toulali po trati. Zjistili jsme, že na hradle u tůň je v návěstidle pertolej, který jsme nutně potřebovali, aby nám lépe hořela kamna v čekárně. A tak jsme tam na něj chodili. Snad proto se pak dráha rozhodla elektrifikovat návěstidla. Uměli jsme strhávat z vlaků bričky bidlem anebo jsme házeli kameny na dědka co seděl v budce za posledním vagónem.

40 let - vyhození mostu do povětří. Pod vlivem různých knížek, televizi měli jen někteří, my ne, jsme se chtěli zbavit silničního mostu do vsi u vily aby se k nám nedostal nepřítel do vsi. Jak na to. Na 2.ZDŠ v Roudnici jsme na půdě objevili mezi starými učebnicemi knihu vzácnou "Přírodopis t". Byl tam přesně postup jak vyrobit černý prach. No byla to slabota. Chtělo to něco silnějšího. Mít tak normální střelný prach, strčili bychom ho do lahve a do rozeklané díry v mostě. Hned za tím planým angreštem.....hodně musím nyní vynechat. Výbuch se nekonal, protože jsme do lahve plné střelného prachu místo zápalné šňůry strčili knot do zapalovače a ten nehořel, vždy to zhaslo..... našťastí. Prach jsme pak zapalovali před holkama na nádraží v Roudnici. M.Kvintus

Zeptali jsme se občanů.

Po nějakém čase jsme se zeptali našich občanů jak jsou spokojeni s naším nově otevřeným obchodem. Na dotazy

nám odpovědělo celkem 109 občanů a převážná část z nich je s obchodem velmi spokojena, spokojena na 100% nebo také spokojenost na jedničku s hvězdičkou - nám odpověděla i jedna občanka. K dostání je sortiment všeho druhu, otevírací doba perfektní a jednání se zákazníkem je příjemné. Někteří občané ocenili, že mají vařené knedlíky, nebo chléb a rohlíky až do večera, ale také velký výběr drogeristického zboží a samotný obchod je velmi čistý a útulný a prodavači velmi ochotní. Mnoho občanů nakupuje zároveň i u p. Leonovičové, některé zboží je levnější tam a jiné zas tady. Ovšem, že jsou i záporné názory na obchod jako například, že se v obchodě neprodává maso, černé pečivo nebo více uzeniny na ohřetí a také například, že chlebičky a ruské vejce nejsou přikryté folií, nebo, že jednoho zákazníka obsluhují oba prodavači zároveň a také, že jednou ráno nebylo obyčejné mléko.

Je nutno jen dodat, že všem lidem není možno vyhovět najednou, ale obchod manželů Mojžíšových splňuje převážně naše požadavky a hlavně potřeby.

Tuto anketu svědomitě provedly dvě naše občanky p. Sojková a p. E. Němcová za což jim děkujeme s spoléháme na další spolupráci s nimi. P.K.

Peruchta v Dobříni o Štědrý den.

Mnoho starších občanů si vzpomíná, že dříve byly děti o Štědrý den večer strašeni Peruchtou. Ty chodily v Dobříni i na celém Podřipsku až do poloviny minulého století večer, k osmé hodině.

Během celého Štědrého večera maminky říkaly dětem: "Posti se a uvidíš zlaté prasátko!" (Tato věta je slyšet do dnes.) Kdo se nepostil, jedl maso a ostatní dobroty, tomu hrozila: "Počkej, jen se hodně najez, přijde Peruchta a vypará tě!"

Večer zašlehala jedna nebo dvě Peruchty na dveře, vešla a tlumeně a nesrozumitelně mluvila. Přistoupila k čeledínovi nebo mladšímu chasníkovi, naznačila rozpárání břicha dřevěným nožem, husím křídlem vymetla břišní dutinu. Potom z koše vyndala hrachovinu nebo slámu, vycpala mu břicho a hned ho křídlem zašivala. Za všeobecného veselí starších a vyděšených dětí odcházela Peruchta do dalšího stavení.

Vánoční zvyky a obyčeje v obci Dobříň.

Úvodem chci poděkovat občanům obce za pomoc při psaní kroniky. S jejich bohatými a někdy obsáhlými vzpomínkami Vás chci postupně seznamovat.

Vánoce, jak vzpomínali naši občané, bývaly v minulosti obdobím veselí a mnoha obyčejů, z nichž četné se zachovaly do dnešních dnů.

1) V předvečer Štědrého dne se vhazovaly do vody ve studních ořechy, ale i úlomky vánočky a chleba. To proto, aby studny oplývaly po celý příští rok hojností své vody. Před půlnocí se do studní vhazovaly větvičky jasanů, aby se tam žádná neřest (nečistota a nemoc) nedržela a voda byla vždy čistá.

2) Ráno při probuzení o Štědrý den se jedl na lačno ořech proti blehám, po probuzení se vybíhalo bosky ven před chalupu, nebyl-li sníh,

chodilo se ke špičce nebo pod provazce (dnes ke schůdkám) se omýt. Tento zvyk měl zajistit zdraví a sílu.

3) Hospodyně přes den po zadělání a propracování těsta na nezbytné vánočky vyšly na zahradu, ruce od těsta si otíraly o kmeny stromů a prosily o úrodu.

4) Hospodáři o Štědrý den ovazovali stromy slámovými povříslý a navečer posílali děti do sadu, aby stromy pozvaly na večeři. Někteří hospodáři byli důraznější. Když připravili povřísla, hrozili stromům sekerou, že je porazí. Jestliže někdo z domácích chasy slíbil za stromy bohatou úrodu, teprve pak je hospodář ovázal povříslý, aby je chránil před zlem.

5) V sadu omladina trásla stromy a házela na ně jablka nebo ořechy, aby se stromy odvděčily bohatou úrodou.

6) Na štědrý den se nikomu nic nepůjčovalo, neboť zlý člověk by očaroval pomocí půjčené věci krávy, aby nedojily.

7) Večer o Štědrý den chlapci práskali bičem v chalupě a okolo ní, aby vyhnali všechno zlo.

8) Bylo-li večer plno hvězd, věřily hospodyně, že slepice hodně ponesou.

Před večerním dojením vedla cesta hospodáře do chlěva, kde každou krávu podaroval pohankovou kaší, větvičkou routy, a 3 obylnými klasy. Koně obdaroval oplátkou s medem a petrželovou natí, drůbež směsí patera obilí, hrách a česnek dostali kohouti, krocani a kačeri.

9) Před večeří hospodáři ovazovali nohy stolu řetězem, aby se dobytek na pastvě nerozeběhl. Hospodyně zase stuhou, aby se všichni opět příští rok setkali.

Při večeři nesměl hospodář vstávat, aby slepice nezanášely. Hospodyně dávala před večeří pod talíře peníz, později rybí šupinu, aby se každého peníze držely po celý rok.

Pod stůl se dávala sekera, aby ten, kdo na ni dal nohy je měl po celý rok zdravé.

10) Vdavekchtivé panny nebo ženy měly u stolu sebrat 9 patek ~~od vánocí~~ do roka jim určitě přišel ženich. Svobodní mládenci sedávali čelem ke dveřím, aby se do roka oženili.

11) Po večeři se vhažovaly do ohně drobty moučných jídel a podle plamenů se mělo soudit, jak se bude vyvíjet další život člověka, jestli nebude narušen jeho klidný vývoj a jaká bude délka života.

Po štědrovečerním hodování se dostalo zbytky nejen na zvířata, ale i na stromy - kosti z ryb byly zakopány k jejich kořenům a ostatní zbytky byly rozvěšeny na větve pro ptactvo. I na Meluzínu se dostalo, aby ochraňovala obydlí. Té se vyhazovaly drobečky oknem.

12) Zábava pokračovala uvnitř chalupy nebo také venku. Děvčata běhala ven a třásla bezem: "Třesu, třesu bez, ozvi se mi pes, kde můj milý dnes!" Odkud se ozvalo štěkání psa, bylo možno očekávat příští rok ženicha.

Rozkrojila se cibule tak, aby se vytvořilo 12 misek, které představovali měsíce v roce. Do každé z nich se dala špetka soli, v které misce (měsíci) se rozpustila, ten měsíc byl deštivý. Při zdvíhání štěstí bylo za potřebí 7 hrnků a 7 symbolů (peníz=bohatství, prsten=svatba, šátek=cesta, uhlí=nemoc, hřebínek=nedostatek, figurka=dítě a chléb=štěstí). Pod hrnky se daly symboly,

zamýchaly se a každý pak měl svůj osud ve svých rukou.

Dále si každý vybral z hromady ořechů čtyři a pak je rozlouskl. Čtyři zdravé ořechy věštily štěstí a zdraví, část zkažených znamenala nemoc a všechny zkažené věštily smrt. Začáteční písmeno ženicha získávaly děvčata házením spirály ze slupky zdravého jablka přes hlavu. Přetrhla-li se, zmizela i láska k mládenci.

Lilo se i olovo do vody a hádalo se, so koho v příštím roce potká. Děvčata také házela pantoflíčkem přes hlavu. Byla-li špička ke dveřím, mělo se děvče do masopustu vdát. Zůstala-li špička dovnitř místnosti, byla ještě celý rok svobodná. Zvyků a obyčejů bylo velice mnoho, ale o těch dalších až příště.

Večer kolem 18 hodiny začal chodit obecní strážník s manželkou na koledu. U každého stavení vytruboval "Nesem vám noviny". Jako koledu dostával vánočky, cukroví, jablka, peníze, křížaly a kořalku. S koledou končil, ne vždy ve střízlivém stavu, na kalešovském statku.

Závěr štědrého dne končil účastí mnoha obyvatel na půlnoční mši v Roudnici n.L. Cestou se snažili svobodní mládenci své milé vzít rozkvetlou barborku, která byla ukryta za živůtkem. Který chlapec se barborky zmocnil, toho si mělo děvče vzít za muže.

Dnes se mnoha zvykům jen pousmějeme, ale musíme si uvědomit, že to byly ony, které držely naše předky v pospolitosti, byť někdy jen částečně.

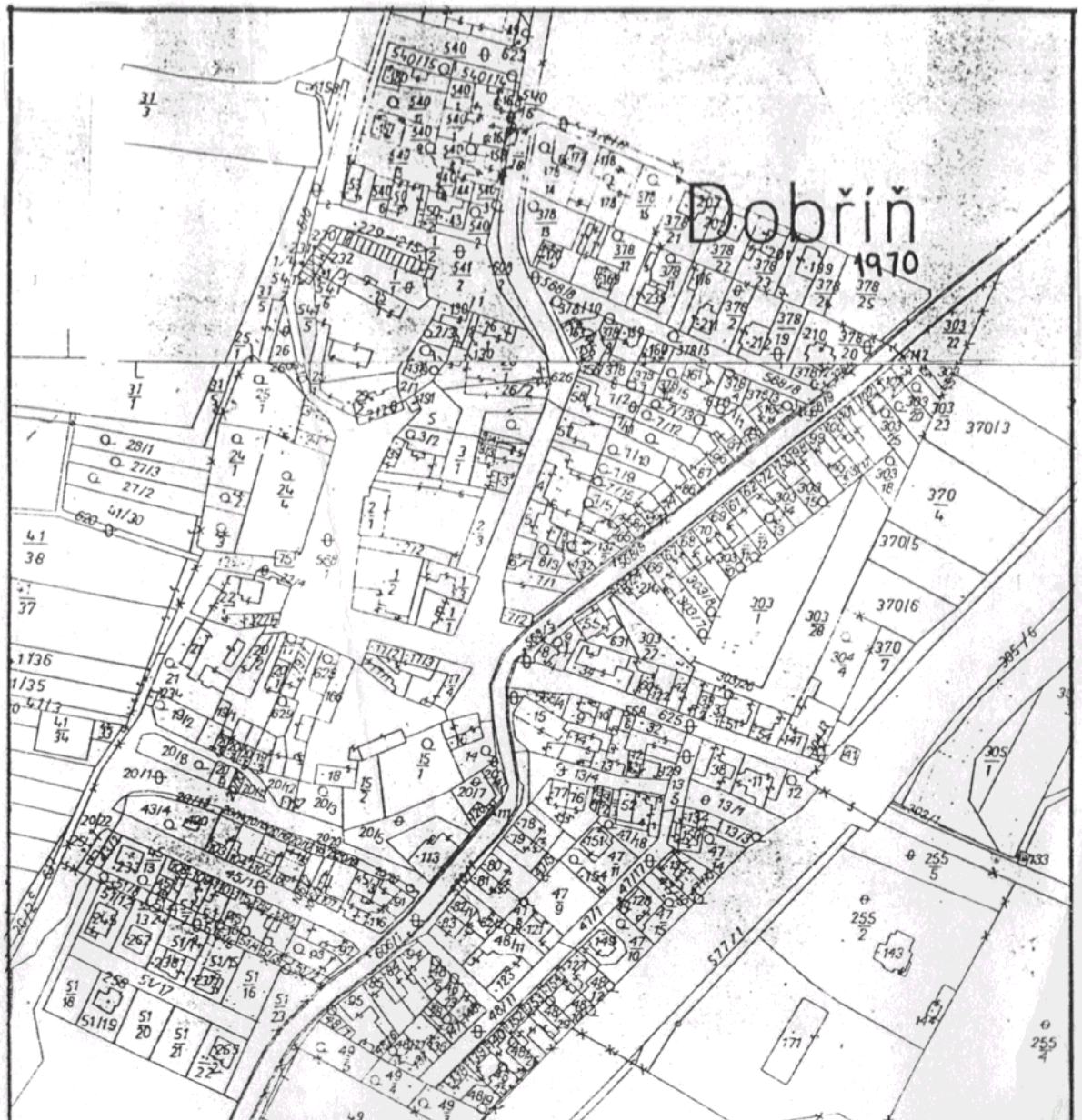
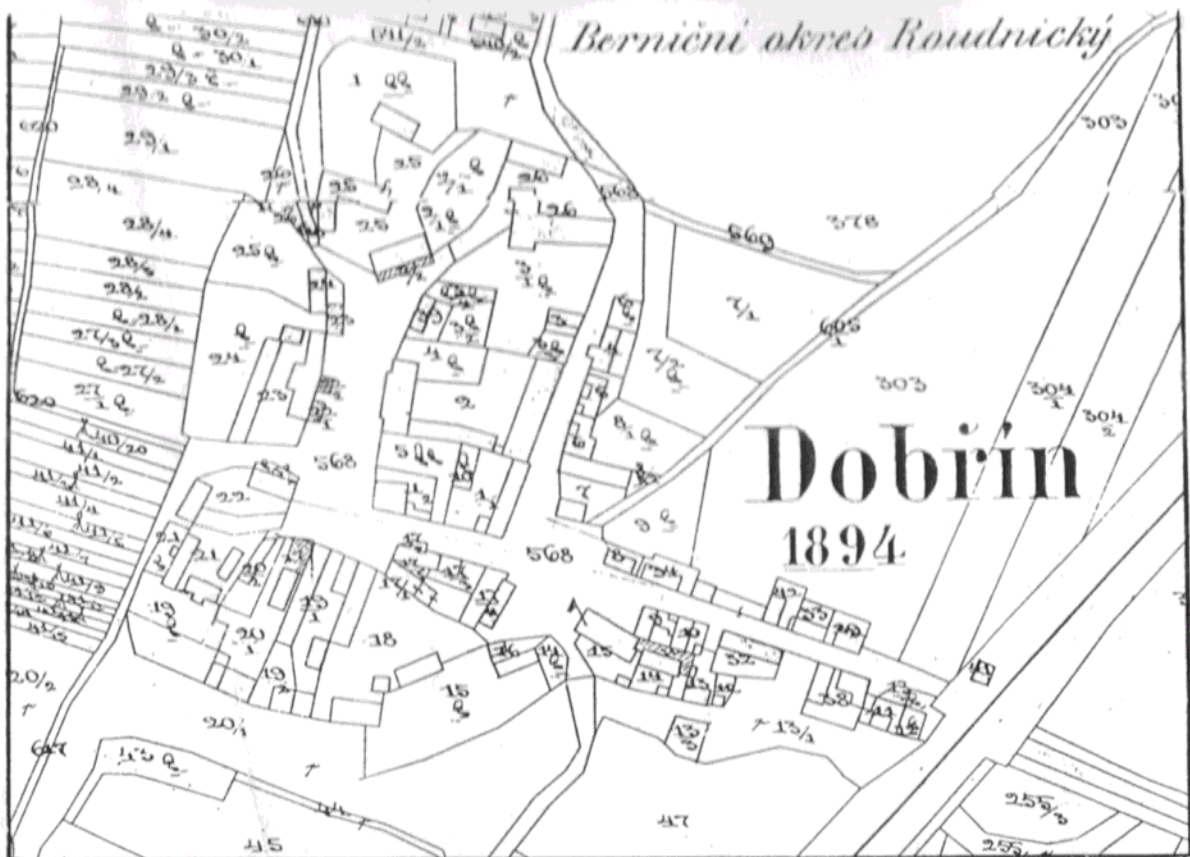
Mgr.J. Černý

Rakomitzer Kreis
Bezirk Raudnitz

Dobrzin

1840





Obec Dobříň 1995.

počet obyvatel 390
počet dětí 79
počet domů 187
počet domů vytápěných el.
energií ...64
počet domů vytápěných dřevem
...4
počet domů vyt. uhlím .. 120
poč. neobydlených domů ... 14

Obecní úřad:

starosta Ing. Emil Filippi
zástupce Ing. Jiří Hanzlík
hospodárka Pavlína Kašíčková

kultura a zvyky:

vzpomínka na Josefa Horu
letní disco,
zábavy, pouť, dětský den,
Mikuláš, Řípská pouť, stavění
májky, velikonoce, vánoce,
státní svátky.

sport:

fotbal TJ Dobříň - vede
Šmidrkal, Sviták,
kondiční posilování vede
Machulka a Gabriel,
Aerobic - vede Jana Čulíková,
stolní tenis - bez vedoucího.

doprava: ČSAD, ČD, individuální

podniky :

Akciové společnosti - Glazura,
Štěrkopískovna, BASK,
Masokombinát, ZD Bechlín,

počet soukromníků: 16

zemědělství :

pěstování obilovin, brambor,
zeleniny, ovoce,

chov králíků v bývalém kravínu
- farma p. Drby.

obchod :

smíšené zboží p. Leonovičové,
manželé Mojžíšovi, prodej
stavebních a bytových doplňků

- p. Pištorová, pohostinství
- BALIMEX, p. Kucej,
pohostinství Na hřišti .

školství: MŠ v Dobříni
- ředitelka p. Skleničková
- počet dětí - 11

registrované politické strany
- žádné

neobvyklé události:

- kolaudace rozvodu el.
energie, trafostanic,
telefonu, rozhlasu a VO
- prodej vily čp. 118
- zakoupení prodejny Jednoty
a obnovení obchodu
- nové dopravní zančení v obci
- oprava křížku v Zátiší
počet nezaměstnaných: - 10.

Ve čtvrtém čtvrtletí tohoto
roku oslavili kulaté výočí
tito občané, kterým ze srdce
blahopřejeme:

Pan František Veselý - 5.
října oslavil 70 let
Paní Marie Petříková - 6.
listopadu oslavila 70 let
Paní Emílie Hrubínová - 14.
listopadu oslavila 75 let.
Pavlína K.

Úřední hodiny na Obecním úřadě
v Dobříni platné od 1.1.96.

PO 7-12 13-17

ST 7-12 13-17

Statutární zástupci

PO 19-20 hod

ST 19-20 hod

